ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ DÁMASO RUIZ-JARABO COLOMER της 6ης Απριλίου 1995 *

1. Στην παρούσα υπόθεση, το Tribunale di Piacenza υπέβαλε στο Δικαστήριο, σύμφωνα με το άρθρο 177 της Συνθήκης ΕΚ, προδικαστικό ερώτημα ως προς την ερμηνεία και, ενδεχομένως, το κύρος του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 668/93 του Συμβουλίου, της 17ης Μαρτίου 1993, σχετικά με τη θέσπιση ενός ορίου για τη χορήγηση της ενίσχυσης στην παραγωγή μεταποιημένων προϊόντων με βάση τις τομάτες [1].

Ιστορικό

2. Το προδικαστικό ερώτημα που υπέβαλε το Tribunale di Piacenza ανέκυψε σε διαφορά μεταξύ της εταιρίας SCAC Srl (στο εξής: SCAC) και της Associazione dei Produttori Ortofrutticoli (ένωση παραγωγών οπωροκηπευτικών, στο εξής: ASIPO). Στη διαφορά αυτή, η SCAC προσάπτει στην ASIPO ότι δεν εξεπλήρωσε τη σύμβαση, η οποία συνήφθη μεταξύ των διαδίκων, κατά την οποία η ASIPO αναλάμβανε την υποχρέωση να προμηθεύσει στη SCAC για την περίοδο εμπορίας 1993/94 συνολική ποσότητα νωπής τομάτας για μεταποίηση σε «λοιπά προϊόντα» (προϊόντα με βάση τομάτες, εκτός από τοματοπολτό και ξεφλουδισμένες τομάτες σε κονσέρβες) ίση προς τον μέσον όρο των ποσοτήτων της κατηγορίας «άλλα προϊόντα», που παρασκεύασε η SCAC κατά τις περιόδους εμπορίας 1990/91 και 1991/92.

Όμως, με την εγκύκλιο του ιταλικού Υπουργείου Γεωργίας Ε-318 της 25ης Μαρτίου 1993, με την οποία κατανεμήθηκε μεταξύ των διαφόρων μεταποιητικών επιχειρήσεων η ποσόστωση νωπής τομάτας για την περίοδο εμπορίας 1993/94, χορηγηθείσα στην Ιταλία με τον κανονισμό 668/93, χορηγήθηκαν στη SCAC οι εξής ποσότητες τομάτας, με δικαίωμα ενισχύσεως στην παραγωγή: 11,9 τόνοι για την κατηγορία «ξεφλουδισμένες τομάτες», 3 501,7 τόνοι για την κατηγορία «τοματοπολτός» και 2 954 τόνοι για την κατηγορία «λοιπά προϊόντα». Η τελευταία αυτή ποσότητα ήταν μικρότερη κατά 622 400 kg από την αναφερόμενη στη σύμβαση ποσότητα, οπότε η SCAC παρενέβαλε στη σύμβαση ρήτρα στην οποία αναφερόταν ότι, επειδή θεωρούσε ότι ο μηχανισμός χορηγήσεως των ατομικών ποσοστώσεων που προέβλεπε ο κανονισμός 668/93 την έπληττε αδίκως, και εν αναμονή της αποφάσεως του Δικαστηρίου επί της ουσίας, θεωρούσε ότι είχε δικαίωμα ενισχύσεως στην παραγωγή για την υπόλοιπη ποσότητα των 622 400 kg νωπής τομάτας που προοριζόταν προς μεταποίηση σε «λοιπά προϊόντα».

Κατά την εκτέλεση της συμβάσεως η ASIPO περιορίστηκε να προμηθεύσει στη SCAC, προς μεταποίηση σε «λοιπά προϊόντα», την

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η ισπανική.

1 — ΕΕ L 72, σ. 1.

ποσότητα των 2 954 τόνων νωπής τομάτας, που η υπουργική εγκύκλιος είχε χορηγήσει στην επιχείρηση αυτή προς μεταποίηση σε λοιπά προϊόντα. Η άρνηση παραδόσεως των υπολοίπων 622 400 kg βασιζόταν στην αβεβαιότητα όσον αφορά την εγγυημένη τιμή του προϊόντος αυτού ενόψει της κοινοτικής κανονιστικής ρυθμίσεως.

3. Εξαιτίας αυτής της μερικής εκπληρώσεως της συμβάσεως, η SCAC υπέβαλε ενώπιον του Tribunale di Piacenza αίτηση ζητώντας να υποχρεωθεί η ASIPO στην πλήρη εκπλήρωση της συμβάσεως για την προμήθεια τομάτας. Δεχόμενο τα αιτήματα της αιτούσας, το ιταλικό δικαστήριο διέταξε, ως προσωρινό μέτρο, την παράδοση εκ μέρους της ASIPO των 622 400 kg τομάτας και υπέβαλε στο Δικαστήριο τα εξής δύο προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Ερωτάται αν το άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 668/93 του Συμβουλίου έχει την έννοια ότι, οσάκις μεταποιητική επιχείρηση τομάτας, στην οποία χορηγήθηκε ορισμένη ποσόστωση για την παραγωγή ξεφλουδισμένης τομάτας, μεταφέρει ποσοστό ύψους 25 % της νωπής τομάτας που αφορά την ποσόστωση της κατηγορίας "ξεφλουδισμένη τομάτα" στην ποσόστωση της κατηγορίας "τοματοπολτός" ή "λοιπά προϊόντα", τα αποτελέσματα της μεταφοράς αυτής αντανακλώνται στις επόμενες περιόδους εμπορίας, κατά τρόπο που αναγνωρίζεται υπέρ της εν λόγω επιχειρήσεως η ποσόστωση νωπής τομάτας που προορίζεται για την κατηγορία "ξεφλουδισμένες τομάτες" που της είχε χορηγηθεί κατά την προηγούμενη περίοδο εμπορίας, προσαυξημένη, πάντως, κατά ποσόστωση νωπής τομάτας που προορίζεται για την κατηγορία "τοματοπολτός" ή "λοιπά προϊόντα", κατ' αναλογία της επί τοις εκατό ποσότητας νωπής τομάτας που όντως μεταποιήθηκε σε "τοματοπολτό" ή σε "λοιπά προϊόντα", σύμφωνα με την προαναφερθείσα δυνατότητα μεταφοράς του 25 % των ποσοτήτων που έλαβε χώρα κατά την προηγούμενη περίοδο εμπορίας, με συνέπεια την αντίστοιχη μείωση της επί τοις εκατό ποσότητας των ποσοστώσεων νωπής τομάτας (με προορισμό τις κατηγορίες "τοματοπολτός" ή "λοιπά προϊόντα") που χορηγήθηκαν στις άλλες μεταποιητικές επιχειρήσεις;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως επί του προηγουμένου ερωτήματος και λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Φεβρουαρίου 1991 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις 143/88 και C-92/89, Zuckerfabrik, και δεδομένου ότι υφίστανται σοβαρές αμφιβολίες ως προς το κύρος του άρθρου 1, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 668/93 του Συμβουλίου, της 17ης Μαρτίου 1993, ενώ παράλληλα η αιτούσα απειλείται με σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία, ερωτάται αν το άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 668/93, επιφέροντας προοδευτική αύξηση της ποσοστώσεως προς μεταποίηση νωπής τομάτας που χορηγείται στις εταιρίες που παράγουν "ξεφλουδισμένες τομάτες" σε βάρος των εταιριών που παράγουν "τοματοπολτό" ή "λοιπά προϊόντα", σύμφωνα με τον μηχανισμό στον οποίο αναφέρεται το προηγούμενο ερώτημα, στερείται νομιμότητας ως αντικείμενο προς την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων που είναι αποδεκτή από την κοινοτική έννομη τάξη και ειδικότερα προς το άρθρο 40, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΟΚ;»

4. Για να δοθεί απάντηση σ' αυτά τα προδικαστικά ερωτήματα, με τα οποία το Tribunale di Piacenza προτείνει την ερμηνεία της

παραγράφου 2 του άρθρου 1 του κανονισμού 668/93 η οποία το οδηγεί στην αμφισβήτηση του κύρους της διατάξεως αυτής λόγω πιθανής παραβάσεως της παραγράφου 3 του άρθρου 40 της Συνθήκης ΕΟΚ, επιβάλλεται να εκτεθεί προηγουμένως το κανονιστικό πλαίσιο εντός του οποίου εντάσσεται η επίδικη διάταξη.

Κοινοτική κανονιστική ρύθμιση

5. Τη βασική κανονιστική ρύθμιση στον τομέα αυτόν αποτελεί ο κανονισμός (ΕΟΚ) 426/86 του Συμβουλίου, της 24ης Φεβρουαρίου 1986, για την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των μεταποιημένων οπωροκηπευτικών [2]. Αυτή η κοινή οργάνωση αγορών έχει ως στόχο να διασφαλίζει την κοινοτική προτίμηση για ορισμένα μεταποιημένα οπωροκηπευτικά τα οποία έχουν ειδική σημασία για τις μεσογειακές περιοχές της Κοινότητας, δεδομένου ότι οι τιμές παραγωγής είναι αισθητά υψηλότερες από τις τιμές των τρίτων χωρών.

6. Προς επίτευξη του στόχου αυτού, η κοινή οργάνωση αγορών θεσπίζει ενιαίο σύστημα συναλλαγών με τις τρίτες χώρες, βασιζόμενο στον καθορισμό ελαχίστης τιμής κατά την εισαγωγή και την επιβολή, αν η τιμή «ελεύθερο στο σύνορα» είναι μικρότερη, δασμού και εξισωτικής εισφοράς. Εξάλλου, προβλέπει τη χορήγηση επιστροφών κατά την εξαγωγή ώστε να καταστήσει δυνατή την εξαγωγή κοινοτικών προϊόντων στις διεθνείς αγορές.

7. Όσον αφορά τις ενδοκοινοτικές συναλλαγές, η κοινή οργάνωση αγορών θεσπίζει σύστημα το οποίο βασίζεται στον καθορισμό κατωτάτης τιμής, που πρέπει να καταβάλλουν οι επιχειρήσεις μεταποιήσεως στον παραγωγό και καθοριζόμενο σε συνάρτηση με τις βασικές τιμές των οπωροκηπευτικών που προορίζονται να καταναλωθούν νωπά και σε συνάρτηση με την ανάγκη διατηρήσεως της κατάλληλης ισορροπίας μεταξύ των διαφόρων προορισμών των νωπών προϊόντων. Επειδή αυτή η κατώτατη τιμή είναι υψηλή και καθιστά μη ανταγωνιστικά τα κοινοτικά προϊόντα, το άρθρο 2 του κανονισμού 426/86 καθιερώνει σύστημα ενισχύσεως στην παραγωγή, που παρέχει τη δυνατότητα στις επιχειρήσεις να μεταποιούν τα οπωροκηπευτικά σε τιμή χαμηλότερη από εκείνη που θα προέκυπτε από την πλήρωμή συμφέρουσας τιμής στους παραγωγούς νωπών προϊόντων.

Ενόψει της μελλοντικής κοινοτικής παραγωγής οπωροκηπευτικών, το άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 426/86 προβλέπει ότι το Συμβούλιο μπορεί να λάβει τα κατάλληλα μέτρα για να αποφύγει σοβαρή διαταραχή μεταξύ της προσφοράς και της ζητήσεως οπωροκηπευτικών και, ιδίως, να περιορίσει την παραγωγή για την οποία καταβάλλεται ενίσχυση στην παραγωγή. Εξάλλου, το άρθρο 3 του κανονισμού 426/86 εξαρτά τη χορήγηση ενισχύσεως στην παραγωγή από τη σύναψη συμβάσεων μεταξύ των μεταποιητικών επιχειρήσεων και των παραγωγών οπωροκηπευτικών.

2 — ΕΕ L 49, σ. 1.

8. Οι διατάξεις του βασικού κανονισμού για την κοινή οργάνωση αγορών που αφορούν την ενίσχυση στην παραγωγή τέθηκαν σε εφαρμογή με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1558/91 της Επιτροπής, της 7ης Ιουνίου 1991, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του συστήματος ενίσχυσης στην παραγωγή μεταποιημένων οπωροκηπευτικών [3]. Ο κανονισμός αυτός ρυθμίζει κυρίως τη διοικητική διαδικασία που εφαρμόζεται στις ενισχύσεις στην παραγωγή· όσον αφορά τη διοικητική αυτή διαδικασία, τονίζεται η ανάγκη για τις μεταποιητικές επιχειρήσεις τομάτας να συνάπτουν «προκαταρκτική σύμβαση» πριν από την έναρξη της φυτεύσεως και, εν συνεχεία, «σύμβαση μεταποιήσεως», περιλαμβάνουσα τα ονοματεπώνυμα και τις διευθύνσεις των μερών, τις ποσότητες νωπής τομάτας που θα αγοραστούν, το χρονοδιάγραμμα παραδόσεων και την τιμή που θα καταβληθεί, καθώς και τα τελικά προϊόντα που πρόκειται να ληφθούν από τις νωπές τομάτες.

9. Τέλος, ο περιορισμός των ενισχύσεων στην παραγωγή, που προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 426/86, ρυθμίστηκε τελευταία, για τα μεταποιημένα προϊόντα με βάση τις τομάτες, με τον προαναφερθέντα κανονισμό 668/93, ο οποίος συμπληρώθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1794/93 [4]. Με το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού 668/93, το οποίο εφαρμόζεται από της περιόδου εμπορίας 1993/94, χορηγείται σε κάθε κράτος μέλος ανώτατη ποσότητα νωπής τομάτας για την οποία χορηγείται ενίσχυση στην παραγωγή που κατανέμεται ανάλογα με τα μεταποιημένα προϊόντα που πρόκειται να ληφθούν από αυτή. Έτσι, στην Ιταλία χορηγήθηκαν 1 655 000 τόνοι για την κατηγορία «τοματοπολτός», 1 185 000 τόνοι για την κατηγορία «ολόκληρες ξεφλουδισμένες τομάτες σε κονσέρβες» και 453 998 τόνοι για την κατηγορία «λοιπά προϊόντα που έχουν ως βάση τομάτες».

Εν συνεχεία και βάσει του άρθρου 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 668/93 κάθε κράτος μέλος κατανέμει την ποσόστωσή του «μεταξύ των μεταποιητικών επιχειρήσεων, κατ' αναλογία του μέσου όρου των ποσοτήτων που έχουν πράγματι παραχθεί από καθεμία από τις επιχειρήσεις αυτές κατά τη διάρκεια των τριών περιόδων εμπορίας οι οποίες προηγούνται της περιόδου εμπορίας για την οποία ορίζεται η ενίσχυση». Για να καταστήσει κάπως ελαστικότερο αυτό το άκαμπτο σύστημα χορηγήσεως των ποσοστώσεων νωπής τομάτας στις επιχειρήσεις ανάλογα με το μεταποιημένο προϊόν, το τελευταίο εδάφιο του άρθρου 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 668/93 ορίζει τα εξής:

«Κατόπιν αιτήσεως της ενδιαφερομένης επιχειρήσεως, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους επιτρέπουν μία μόνο από τις ακόλουθες τρεις δυνατότητες μεταφοράς:

— μεταφορά μέχρις ορίου 25 % των ποσοτήτων ξεφλουδισμένων τοματών, εκφραζομένων σε ποσότητες νωπών τοματών, προς τις ποσότητες που χορηγούνται για τους τοματοπολτούς και τα λοιπά προϊόντα με βάση τομάτες,

3 — ΕΕ L 144, σ. 31.

4 — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1794/93 της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 1993, για τη θέσπιση των λεπτομερειών εφαρμογής της ενίσχυσης στην παραγωγή μεταποιημένων προϊόντων με βάση τις τομάτες (ΕΕ L 163, σ. 23).

— μεταφορά μέχρις ορίου 5 % των ποσοτήτων τοματοπολτού, εκφραζομένων σε ποσότητες νωπών τοματών, προς τις ποσότητες που χορηγούνται για τα λοιπά προϊόντα,

— μεταφορά μέχρις ορίου 5 % των ποσοτήτων που προβλέπονται για τα λοιπά προϊόντα που έχουν ως βάση τομάτες, εκφραζομένων σε ποσότητες νωπών τοματών, προς τις ποσότητες που χορηγούνται για τους τοματοπολτούς.»

Πρώτο ερώτημα

10. Το πρώτο ερώτημα που υπέβαλε το Tribunale di Piacenza αφορά την ερμηνεία που πρέπει να δοθεί στο άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 668/93, που επιβάλλει σε κάθε κράτος μέλος την υποχρέωση να κατανέμει μεταξύ των μεταποιητικών επιχειρήσεων την ποσόστωση νωπής τομάτας, με δικαίωμα ενισχύσεως στην παραγωγή, η οποία του είχε χορηγηθεί με τον προαναφερθέντα κανονισμό. Εξάλλου, η διάταξη αυτή παρέχει τη δυνατότητα στις επιχειρήσεις, κατόπιν προηγουμένης εγκρίσεως των αρμοδίων αρχών του κράτους μέλους, να μεταφέρουν ποσότητα νωπής τομάτας στις ποσότητες που αποτελούν την ποσόστωσή τους. Αυτές όμως οι δυνατότητες μεταφοράς είναι περιορισμένες κατά τρόπο που η επιχείρηση μπορεί να μεταφέρει μέχρι 25 % των ποσοτήτων της κατηγορίας «ολόκληρες ξεφλουδισμένες τομάτες» προς τις ποσότητες της κατηγορίας «τοματοπολτός» και της κατηγορίας «λοιπά προϊόντα», καθώς και 5 % των ποσοτήτων της κατηγορίας «τοματοπολτός» προς τις ποσότητες της κατηγορίας «λοιπά προϊόντα», και αντιστρόφως. Πάντως, δεν επιτρέπεται καμιά μεταφορά των ποσοτήτων της κατηγορίας «τοματοπολτός» και της κατηγορίας «λοιπά προϊόντα» προς τις ποσότητες της κατηγορίας «ολόκληρες ξεφλουδισμένες τομάτες». Το προδικαστικό ερώτημα αφορά ακριβώς την ερμηνεία αυτού του συστήματος μεταφορών μεταξύ των διαφόρων ποσοτήτων της ποσοστώσεως που χορηγήθηκε σε κάθε επιχείρηση.

11. Σύμφωνα με την αιτούσα της κύριας δίκης, αυτό το σύστημα μεταφορών ευνοεί τις επιχειρήσεις παραγωγής ξεφλουδισμένων τοματών εις βάρος εκείνων που παράγουν τοματοπολτό ή λοιπά προϊόντα. Κατ' αυτήν, αν μια επιχείρηση μεταφέρει 25 % της κατηγορίας «ξεφλουδισμένες τομάτες» προς τις κατηγορίες «τοματοπολτός» ή «λοιπά προϊόντα», η μεταφορά αυτή αντανακλάται στις επόμενες περιόδους εμπορίας, κατά τέτοιο τρόπο ώστε η επιχείρηση αυτή διατηρεί την ίδια ποσότητα ξεφλουδισμένων τοματών, προσαυξημένη κατά μια ποσότητα τοματοπολτού ή λοιπών προϊόντων κατ' αναλογία των ποσοτήτων νωπών τοματών που πράγματι μεταποιήθηκαν σε τοματοπολτό ή λοιπά προϊόντα και περιλαμβάνουσα τις μεταφερθείσες ποσότητες. Η SCAC ισχυρίζεται, επομένως, ότι οι επιχειρήσεις παραγωγής ξεφλουδισμένων τοματών διατηρούν την ποσόστωσή τους και μπορούν σταδιακά να αποκτήσουν ποσοστώσεις τοματοπολτού και λοιπών προϊόντων εις βάρος των μεταποιητικών επιχειρήσεων αυτών των δύο τελευταίων τύπων προϊόντων, των οποίων οι ποσοστώσεις σταδιακά μειώνονται.

12. Αυτή η ερμηνεία του συστήματος μεταφορών που προβλέπει το άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 668/93, στην οποία βασίστηκε το εθνικό δικαστήριο για να υποβάλει το προδικαστικό του ερώτημα, πρέπει να απορριφθεί.

Πρώτον, μόνον οι μεταφορές ποσοτήτων της κατηγορίας «ξεφλουδισμένες τομάτες» προς εκείνες των κατηγοριών «τοματοπολτός» ή «λοιπά προϊόντα» είναι τεχνικώς δυνατές, ενώ το αντίθετο δεν αληθεύει. Όντως, οι νωπές τομάτες που χρησιμοποιούνται για την παρασκευή ξεφλουδισμένων τοματών σε κονσέρβες πρέπει να είναι καλής ποιότητας και σε άριστη κατάσταση συντηρήσεως, ώστε μπορούν επίσης να χρησιμοποιηθούν για την παρασκευή τοματοπολτού και λοιπών προϊόντων. Αντιθέτως, οι τομάτες που χρησιμοποιούνται για την παρασκευή τοματοπολτού και λοιπών προϊόντων μπορούν να είναι κατώτερης ποιότητας και δεν είναι αναγκαίο να είναι σε άριστη κατάσταση συντηρήσεως και, ως εκ τούτου, δεν μπορούν να μεταποιηθούν σε ξεφλουδισμένες τομάτες. Επομένως, η δυνατότητα μεταφοράς ποσοτήτων από την κατηγορία «ξεφλουδισμένες τομάτες» προς τις άλλες κατηγορίες αποτελεί ένα μέσο με το οποίο εισάγεται μια κάποια ελαστικότητα στο άκαμπτο σύστημα των ποσοστώσεων της κοινής οργανώσεως αγορών, προκειμένου να παρέχεται η δυνατότητα στις επιχειρήσεις οι οποίες αγοράζουν τομάτες ανώτερης ποιότητας, οι οποίες όμως φθείρονται εν συνεχεία για οποιονδήποτε λόγο, να χρησιμοποιούν τις τομάτες αυτές για την παρασκευή τοματοπολτού ή άλλων προϊόντων. Υπό την έννοια αυτή, το άρθρο 6, παράγραφος 5, του κανονισμού 1558/91 ορίζει ότι, αν μετά την παραλαβή από τον μεταποιητή οι τομάτες φθείρονται, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να του επιτρέψουν να χρησιμοποιήσει τις τομάτες για μεταποίηση σε τελικό προϊόν άλλο από εκείνο που αναφέρεται στη σύμβαση μεταποιήσεως.

Δεύτερον, τα κράτη μέλη κατανέμουν την ποσόστωσή τους και τις τρεις κατηγορίες ποσοτήτων που την αποτελούν μεταξύ των μεταποιητικών επιχειρήσεων λαμβάνοντας υπόψη τις «ποσότητες που έχουν πράγματι παραχθεί από καθεμία από τις επιχειρήσεις», σύμφωνα με ότι ορίζει η παράγραφος 2 του άρθρου 1 του κανονισμού 668/93. Αυτό σημαίνει ότι, αν μια επιχείρηση μεταφέρει 25 % από την κατηγορία «ξεφλουδισμένες τομάτες» της ποσοστώσεώς της προς τις δύο άλλες κατηγορίες, κατά την επόμενη περίοδο εμπορίας η ποσότητά της στην κατηγορία «ξεφλουδισμένες τομάτες» θα εξαρτηθεί από τις πράγματι παραχθείσες ποσότητες και η επιχείρηση δεν θα διατηρήσει την ποσόστωση της προηγουμένης περιόδου εμπορίας. Μια επιχείρηση δεν μπορεί να διατηρήσει ακέραιη την ποσόστωση από την οποία πραγματοποίησε τη μεταφορά και συγχρόνως να αυξήσει τις ποσότητες στις κατηγορίες προς τις οποίες έγινε η μεταφορά. Όπως αναφέρει η Επιτροπή στις παρατηρήσεις της, το σύστημα των ποσοστώσεων δεν συνεπάγεται τη δημιουργία κεκτημένων υπέρ των επιχειρήσεων.

Τέλος, ο μέσος όρος των ποσοτήτων των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τις τομάτες που πράγματι έχουν παραχθεί από κάθε επιχείρηση κατά τις τρεις προηγούμενες περιόδους εμπορίας, κριτήριο το οποίο μπορούν τα κράτη μέλη να χρησιμοποιήσουν για την κατανομή των ποσοστώσεων στις επιχειρήσεις, περιλαμβάνει τη συνολική παραγωγή της επιχειρήσεως, τόσο αυτή για την οποία χορηγήθηκε ενίσχυση στην παραγωγή, όσο και εκείνη για την οποία δεν χορηγήθηκε ενίσχυση. Κάθε επιχείρηση δικαιούται να παρασκευάζει την ποσότητα μεταποιημένων προϊόντων με βάση τις τομάτες που κρίνει κατάλληλη, μολονότι μόνον τα προϊόντα τα οποία εμπίπτουν στις συναφείς κατηγορίες και περιλαμβάνονται στην ποσόστωση της επιχειρήσεως θα τύχουν ενισχύσεως στην παραγωγή. Όμως, το κράτος μέλος μπορεί επίσης να λάβει υπόψη την παραγωγή η οποία υπερβαίνει την ποσόστωση αυτή προκειμένου να κατανείμει την εθνική ποσόστωση μεταξύ των επιχειρήσεων.

13. Κατά συνέπεια, η απάντηση στο πρώτο ερώτημα που υπέβαλε το Tribunale di Pia-

cenza πρέπει να είναι αρνητική επειδή η μεταφορά ποσότητας νωπής τομάτας από την κατηγορία «ξεφλουδισμένες τομάτες» προς τις κατηγορίες «τοματοπολτός» ή «λοιπά προϊόντα» δεν μεταβάλλει το κριτήριο κατανομής των ποσοστώσεων και των ποσοτήτων μεταξύ των επιχειρήσεων κατά την επόμενη περίοδο εμπορίας, κατανομή η οποία θα γίνει ανάλογα με τις ποσότητες τομάτας τις οποίες κάθε επιχείρηση πραγματικά μεταποίησε σε διάφορα προϊόντα με βάση τις τομάτες.

Δεύτερο ερώτημα

14. Εφόσον η απάντηση στο πρώτο ερώτημα ήταν αρνητική, δεν είναι απολύτως αναγκαίο, κατ' αρχήν, να δοθεί απάντηση στο δεύτερο ερώτημα που υπέβαλε το Tribunale di Piacenza. Ωστόσο, νομίζω ότι μπορεί να είναι χρήσιμο για το εθνικό δικαστήριο, που καλείται να επιλύσει τη διαφορά της κύριας δίκης, να γνωρίζει αν το άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 668/93, ερμηνευόμενο όπως εκτίθεται πιο πάνω, δημιουργεί οποιαδήποτε δυσμενή διάκριση που το καθιστά ασυμβίβαστο προς το άρθρο 40, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΟΚ.

15. Υπό την έννοια αυτή, υπάρχει πλούσια νομολογία του Δικαστηρίου, κατά την οποία η αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων μεταξύ παραγωγών ή καταναλωτών της Κοινότητας, που καθιερώνει το άρθρο 40, παράγραφος 3, της Συνθήκης, αποτελεί συγκεκριμένη έκφραση της γενικής αρχής της ισότητας που περιλαμβάνεται στις θεμελιώδεις αρχές του κοινοτικού δικαίου. Η αρχή αυτή επιβάλλει παρόμοιες καταστάσεις να μην αντιμετωπίζονται διαφορετικά και διαφορετικές καταστάσεις να μην αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο, εκτός αν η αντιμετώπιση αυτή δικαιολογείται αντικειμενικά [5]. Εξάλλου, το Δικαστήριο έκρινε ότι «επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το γεγονός ότι ένα μέτρο που έχει θεσπιστεί στο πλαίσιο της κοινής οργανώσεως αγοράς ενδέχεται να έχει διαφορετικές επιπτώσεις επί ορισμένων παραγωγών, ανάλογα με την ιδιαίτερη φύση της παραγωγής τους, δεν συνιστά διάκριση, εφόσον το μέτρο αυτό στηρίζεται σε αντικειμενικά κριτήρια που εξυπηρετούν τις ανάγκες της όλης λειτουργίας της κοινής οργανώσεως αγοράς» [6].

16. Ο περιορισμός της ενισχύσεως στην παραγωγή μεταποιημένων προϊόντων με βάση τις τομάτες με τη θέσπιση ενός συστήματος ποσοστώσεων συμβιβάζεται πλήρως προς το άρθρο 40, παράγραφος 3, της Συνθήκης, όπως και το σύστημα των ανωτάτων ορίων εγγυήσεως το οποίο εφαρμοζόταν προηγουμένως ως μέτρο σταθεροποιήσεως της παραγωγής σ' αυτήν την κοινή οργάνωση αγορών [7], δεδομένου ότι αποβλέπουν στη διατήρηση της ισορροπίας μεταξύ της προσφοράς και της ζητήσεως, η οποία είναι, σύμφωνα με το άρθρο 39, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της Συνθήκης, ένας από τους στόχους της κοινής γεωργικής πολιτικής.

17. Ο μηχανισμός μεταφοράς μεταξύ των διαφόρων ποσοτήτων που αποτελούν τις

5 — Βλ., μεταξύ άλλων, τις αποφάσεις της 21ης Φεβρουαρίου 1990, 267/88 έως 285/88, Wuidart κ.λπ. (Συλλογή 1990, σ. I-435), της 19ης Μαρτίου 1992, C-311/90, Hierl (Συλλογή 1992, σ. I-2061), και της 18ης Μαΐου 1994, C-309/89, Codorniu κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1994, σ. I-1853).

6 — Προπαρατεθείσα απόφαση Hierl, σκέψη 19· απόφαση της 9ης Ιουλίου 1985, 179/84, Bozzetti (Συλλογή 1985, σ. 2301).

7 — Όπως έκρινε το Δικαστήριο με την απόφαση του της 24ης Ιανουαρίου 1991, στην υπόθεση C-27/90, SITPA (Συλλογή 1991, σ. I-133).

ποσοστώσεις που χορηγούνται στις επιχειρήσεις από τα κράτη επιτρέπει τη μεταφορά νωπής τομάτας από την κατηγορία «ξεφλουδισμένες τομάτες» προς τις κατηγορίες «τοματοπολτός» και «λοιπά προϊόντα», επειδή η μεταφορά αυτή είναι τεχνικώς δυνατή και επιτρέπει να αυξηθεί η παραγωγή ξεφλουδισμένης τομάτας, προϊόντος υψηλής ποιότητας. Αυτή η δυνατότητα μεταφοράς δεν δημιουργεί κανένα δυσανάλογο πλεονέκτημα για τις επιχειρήσεις που παράγουν ξεφλουδισμένες τομάτες, δεδομένου ότι οι ποσοστώσεις τους εξαρτώνται πάντοτε από τις πράγματι παραχθείσες ποσότητες και, αν μεταφέρουν ποσότητες προς την κατηγορία «τοματοπολτός» ή «λοιπά προϊόντα», θα χάσουν το αντίστοιχο μερίδιο της ποσοστώσεώς τους σε ξεφλουδισμένες τομάτες κατά την επόμενη περίοδο εμπορίας. Εξάλλου, κάθε επιχείρηση μπορεί να παρασκευάσει μεταποιημένα προϊόντα με βάση τις τομάτες εκτός της ποσοστώσεώς της και να αυξήσει την ποσόστωση αυτή κατ' αναλογία για καθεμιά από τις τρεις κατηγορίες που την αποτελούν. Κατά συνέπεια, αν νωπές τομάτες μεταφέρονται προς την κατηγορία «λοιπά προϊόντα» διότι πρόκειται για τομέα που εμφανίζει αύξηση, οι ποσότητες τομάτας για τις οποίες καταβάλλεται ενίσχυση στην παραγωγή θα μειωθούν, εκτός αν τα κοινοτικά όργανα αυξήσουν την εθνική ποσόστωση.

18. Από τα προαναφερθέντα προκύπτει ότι το σύστημα μεταφοράς που προβλέπει το άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 668/93, δεν δημιουργεί καμιά αδικαιολόγητη διάκριση μεταξύ των διαφόρων επιχειρήσεων και, κατά συνέπεια, δεν συνεπάγεται κανένα στοιχείο ικανό να δημιουργήσει αμφιβολίες ως προς το κύρος του.

Συμπέρασμα

19. Ενόψει των προηγουμένων σκέψεων, προτείνω στο Δικαστήριο να απαντήσει ως εξής στα ερωτήματα που υπέβαλε το Tribunale di Piacenza:

«Το άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 668/93 του Συμβουλίου, της 17ης Μαρτίου 1993, σχετικά με τη θέσπιση ενός ορίου για τη χορήγηση της ενίσχυσης στην παραγωγή μεταποιημένων προϊόντων με βάση τις τομάτες, έχει την έννοια ότι μόνον η εκ μέρους των επιχειρήσεων μεταποιήσεως νωπής τομάτας μεταφορά ποσοτήτων από την κατηγορία "ξεφλουδισμένες τομάτες" προς τις κατηγορίες "τοματοπολτός" ή "λοιπά προϊόντα" δεν αντανακλάται στην επόμενη περίοδο εμπορίας, οπότε οι επιχειρήσεις αυτές δεν διατηρούν αυτούσιες τις ποσοστώσεις τους στην κατηγορία "ξεφλουδισμένες τομάτες", αυξάνοντας ταυτόχρονα την ποσόστωση στις κατηγορίες "τοματοπολτός" ή "λοιπά προϊόντα" κατ' αναλογία της πραγματοποιηθείσας μεταφοράς.

Από την παρούσα υπόθεση δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος του άρθρου 1, παράγραφος 2, του προαναφερθέντος κανονισμού 668/93.»